orman ve insan

TEKNİK ORMANCILAR DERNEĞİ YAYIN ORGANI

ORMAN ve İNSAN

Teknik Ormancılar Derneği
Yayın Organı

YIL : 4 Sayı : 27/28

HAZİRAN/TEMMUZ 1979

Teknik Ormancılar Derneği
adına sahibi
Alpaslan ALTUĞ

Yazı İşleri Müdürü
M. Kamil TARAKÇI

Yazışma Adresi
Tuna Caddesi No. 5
Yenişehir/ANKARA
Tel : 17 59 32

Teknik Ormancılar Derneği tarafından ayda bir yayınlanır.
Ederi 25 TL.dır.

Banka Hesap No :
T.C. Ziraat Bankası Yenişehir Şb.
ANKARA
630/25577 No.lu hesap

Posta Çekleri Merkezi
Hesap No : 10095524
Samanpazarı/ANKARA

Kapak fotografı : Cevat GÜNEL

Basıldığı Yer :
Demircioğlu Matbaacılık
Türk-İş Psj. 2 Bayındır Sk.
Tel : 17 30 51 ANKARA

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ ... 2
Başyazı ... 3 — 4
At Parası ... 5 — 7
Yüksek okul bitiren Orman Teknikerlerine 1-4 Derecede kadro verilecek ... 8 — 10
Kreş açıldı ... 11
5 Haziran «Dünya Çevre Günü» ... 12 — 13
Mehmet Benzer için 24 yıl hapis isteniyor 14 — 15
Paralı ilanlarla gerçek çıkış yolu! ... 16 — 17
Basın açıklaması - 1980 yılı Orman takvimi 18
Gerçek Asgari Ücret ilk kez düştü ... 19 — 20
TMMOB'nin 24. Genel Kurulu yapıldı ... 21
Bilmek ve Öğrenmek Gerek ... 22
TEKDER'in 17. Genel Kurulu Toplandı ... 23 — 24
Teknik Personel Tazminat Kanunu Taslağı 25 — 26
Orman Bakanlığının Tasarıda istediği değişiklikler ... 27 — 28
15 - 16 Haziran mücadelemize ışık tutuyor 29
Basından Seçme Başlıklar ... 30
Türkiye'de Orman İşçiliği ve Sorunları ... 31 — 32

ORMAN ve İNSAN Dergisinde yayınlanan yazı, resim, karikatür ve şiirlerin her türlü sorumluluğu eser sahibine aittir. Gelen yazı ve resimler neşredilsin, edilmesin iade edilmez.

SUNUŞ

Sayın Okurlarımız

Bugün, ülkemizde ekonomik ve siyasi bir bunalım vardır. Hayat pahalılığı, zamlar, işsizlik, üretimi durduran fabrikalar yanyana gitmektedir. Faşist saldırılar ve katliamlar dünyanın sayılı ülkesinde görülebilen boyutlara yükselmiştir.

Ekonomik ve sosyal hayattaki bu bunalım beraberinde «Şimdilik atlatılan» hükümet bunalımını getirmiştir.

Ülkemizde var olduğunu söylediğimiz bu bunalım, Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığının bir sonucudur. Emperyalizm çürüyen kapitalizmdir. Emperyalizm kapitalizmin genel bunalımıdır.

Bir yarı - sömürge olan Türkiye'deki kapitalizm ise emperyalizme bağımlı ve çarpık bir şekilde geliştirilmiştir. Dolayısıyla Türkiye diğer bağımlı ülkeler gibi, emperyalizmin bunalımını daha ağır olarak yansıtmaktadır.

Emperyalizmin isteklerine göre biçimlendirilmiş olan ekonomi, emperyalizm tarafından denetlenmekte, emperyalizmin istediği alanlar geliştirilmektedir.

Bugün çok açık bir şekilde görüldüğü gibi IMF, emperyalizmin denetleme mekanizmasını oluşturmaktadır.

Mücadelemiz, bağımsız ve demokratik Türkiye'yi gerçekleştirmek içindir.

İçinde bulunduğumuz ve gelecek aylar Ormancılığın en yoğun olduğu günlerle doludur. Çok kısa bir zaman sonra Orman Bakanlığı kuruluşunun 10. yılını dolduracaktır. İstemediğimiz halde ve gerekli önlemlerin alınmış olduğu bildirilmiş olmasına karşın yine de orman yangınlarının gündeme gelmesi kaçınılmazdır. Orman köylerinin sosyal - ekonomik sorunları köklü tedbirlerle çözümlendiği sürece.

ORKOP Projeleri, yeteri kadar üzerinde çalışılmadan, araştırılmadan acele olarak uygulamaya konuldu kanısındayız.

Bugünlerde bazı yerlerde açılışı yapılan kereste satış mağazaları, temelleri atılan Orman ürünü işleyecek fabrikalar konularında kuşkularımız vardır. Çünkü, bugüne kadar çoğu kez sütü içerken dilimiz yandığından, neredeyse yoğurdu üfleyerek yemek zorunda kaldık.

Özetle belirtmek gerekirse siz okurlarımızın tüm konularda diyecekleri, söyleyecekleri vardır. Düşüncelerinizi, görüşlerinizi içeren yazı, haber ve fotoğraflarınızı bekliyoruz.

Bir çok eksikliklerine rağmen geçen sayımız sizlerin olumlu notunu aldı. Bundan mutluluk duyuyoruz, güç alıyoruz. Sağolun.

Çok daha iyi ve zamanında çıkacak dergimiz, ancak siz okurlarımızın ilgi ve desteğiyle olanaklıdır.

Dostça sevgi ve saygılarımızla. **ORMAN ve İNSAN**

Başyazı

Yan Ödeme Kararnamesi En Kısa Zamanda Çıkarılmalıdır

Ülkemizdeki ekonomik bunalım, çok ağır bir şekilde özellikle grevli toplu sözleşmeli sendikal hakları olmayan kamu çalışanlarına yansımaktadır. Zorunlu tüketim maddelerine yapılan % 100'ü aşan zamlar, hızla artan enflasyon sabit bir maaşıyla yaşamak zorunda olan memurların alım gücünü önemli bir oranda düşürmüştür. İyi bir ücret aldığı söylenen teknik elemanlar bile aylık gelirleriyle, ev kirasını dahi ödeyemez durumdadır. Çoğu kez bir takım elbise satın almaya da yeterli değildir.

Kısacası, hayat pahalılığı kamu çalışanları için dayanılmaz boyutlara ulaşmıştır. En önemlisi ve tehlikelisi, ruhsal bozukluklara yol açabileceği ihtimali ve bunun getireceği sonuçlarıdır.

Bu kara tablo tüm ilgililerin dikkatini çekmek zorundadır.

1979 Yılının yarısından fazla bir zaman geçmiş olmasına karşın tüm kamu çalışanlarının sabırsızlıkla beklediği yan ödeme kararnamesi bugüne kadar çıkarılmamış, yayınlanan ara kararname ile 1978 yılı uygulamasının devamı «şimdilik kaydı ile» öngörülmüştür.

Bunun anlamı ise açıktır. Her yıl olduğu gibi, bir önceki yılın yan ödemesi uzun bir süre aynı miktarda ödenmekte, yeni tesbit edilen yan ödemelerden doğan farklar enflasyon nedeniyle değeri düşürülmüş olarak memurlara verilmektedir. Yine geçen süre içinde, bu farklar Devlet tarafından faizsiz kredi olarak kullanılmış olmaktadır. .

Sayılmaya çalışılan nedenlerle 1979 yılı Yan Ödeme Kararnamesi aşağıda belirtilmeye çalışılan önerilerimizi kapsayacak biçimde en kısa zamanda çıkarılmalıdır. Yapılacak düzenlemelerde özellikle diploma yerine fiilen yapılan iş dikkate alınmalıdır. Örneğin, ormancılık kesimimizde Bölge Şefliği, Kadastro Ekip Başkanlığı, Üyeliği gibi yürütülmesinde hiç bir farklılık getirmeyen görevleri Tekniker yaptığı zaman şu kadar, Mühendis ise bu kadar gibi neredeyse yarı yarıya farklı bir yan ödeme tesbit edilmemelidir.

Öneriler :

1 — Uygulamada «EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET» ilkesi bütün boyutlarıyla benimsenmeli ve hayata geçirilmelidir.

2 — Katsayı en az 8 olmalı ve yan ödeme katsayısı ile maaş katsayısı arasında sürekli bir ilişki kurulmalıdır.

3 — Büyük proje zammı, projede çalışanların % 10'una değil tümüne ödenmelidir.

4 — Yan ödemeler VERGİ DIŞI bırakılmalıdır.

5 — Hastalık izinlerinin tümünde yan ödeme verilmelidir.

6 — 1978 Yılı Yan Ödeme Kararnamesinin 5. maddesinde (d) fıkrasındaki «1 yılda» ifadesi, TSK Yan Ödeme Kararnamesindeki gibi, «1 mali yılda» olarak düzenmelidir.

7 — Kararname uyarınca, işyerlerinde hazırlanacak Yan Ödeme listeleri çalışanlarca hazırlanmalıdır.

8 — Mali sorumluluk tazminatı yüksek değerli cihazlar ve aletler kullanan ve bunların kullanım sorumluluğunu taşıyan teknik elemanlara da ödenmelidir.

9 — Kamu çalışanlarının tabanı ile tavanı arasındaki uçurum giderilmelidir.

10 — Bugünün gerçek ekonomik koşulları dikkate alınarak enaz yan ödeme tesbit edilmelidir.

11 — Yan Ödeme Kararnamesi yukarıdaki önerileri içerecek biçimde acilen çıkarılmalı, uygulama kararname yayın tarihinden tibaren bir ay içinde başlamalıdır.

M. Kâmil TARAKÇI

AT PARASI?

Sabri ÇAVUŞ(*)

6245 Sayılı Harcırah Kanununun 14. maddesi :

Mukavvat Vazife harcırahı (Yol masrafı ve yevmiye)

Madde 14 — Aşağıda gösterilen memur ve hizmetlilere muvakkat vazife harcırahı olarak yol masrafı ile yevmiye verilir ve hamal (cins ve adedi beyannamede gösterilmek suretiyle) bagaj ve ikametgâh veya vazife mahalli ile istasyon, iskele veya durak arasındaki nakıl vasıtası masraflarıda ayrıca tediye olunur.

1 — Birinci maddede yazılı kurumlara ait vazifenin ifası maksadiyle muvakkaten yurt içinde veya dışında bir yere gönderilenlere,

2 — ....

3 — ....

4 — ....

5 — ....

Kamu görevlisi olarak geçici görev yolluğunu yukarıdaki maddeye dayanarak almaktayız. Bu noktadan hareketle, 1973 yılında Sayın Orman Genel Müdürünce alınması yasaklanan At Parasının, halen Orman Amenajman ve Kadastro çalışanlarınca alınabileceğini açıklığa kavuşturmak istiyorum.

14. Maddede belirtildiği gibi geçici görev yolluğu şu bölümlerden oluşur;

a) Yol gideri
b) Gündelik
c) Hamal ve bagaj ücreti
d) Şehir içi taşıma arası ücreti

Konumuz açısından burada irdelemek istediğimiz «yol gideri» olduğundan, diğer bölümlere değinmeden, yurt içinde yol giderini düzenleyen aynı kanunun 27. maddesine bakalım. Ancak, konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, burada küçük bir alıntı yapmanın gerekli olduğu kanısındayım. »Geçici görevle bir yere gönderilmiş olan bir kimse, gitmiş olduğu bu görevle ilgili olarak yeniden başka bir yere gönderilirse, ikinci kez geçici görev harcırahına hak kazanabilirmi? Geçici görev harcırahının unsurları yukarıda açıklanmıştır. Bu durumda olan bir kimse geçici görev nedeniyle esasen gündelik alıyorsa, gündeliğin dışında kalan diğer dört unsura, yani **yol gideri;** hamal ve bagaj ücreti ile şehir içi taşıma aracı ücretine hak kazanır.» (1) Burada geçici görevle bir yere gönderilmenin, Amenajman ve Kadastro çalışanlarının arazide geçirdikleri 5-6 aylık sürenin, gitmiş olduğu bu görevle ilgili olarak yeniden başka bir yere gönderilmeninde, kamp merkezinden araziye bilfiil gidip gelinen günlerin amaçlandığı açıktır. Şimdi bu açıklamanın ışığında yurt içi yol giderini düzenleyen 27. maddeye dönelim :

Madde 27 — Yurt içinde yol masrafı, muayyen tarifeli nakil vasıtaları ile seyahatte, bu kanuna bağlı (1) sayılı cetvelin birinci sütununda yazılı makam ve sıfatlar ile vazife aylık veya ücret tutarlarına göre aynı cetvelin ikinci sütununda yazılı mevkiin tarifesi üzerinden bilet parası ve **muayyen tarifeli olmayan nakıl vasıtaları** ile seyahat halinde ise 3 numaralı sütunda gösterilen nakil vasıtalarına göre ihtiyar olunan hakiki masraftan terekküp eder.

....

....

Bu maddeye göre seyahat halinde olan bir görevlinin ya belirli ta-

rifeli, yada belirsiz tarifeli olmak üzere iki cins ulaşım aracı kullanması söz konusudur. Belirli tarifeli ulaşım araçları; resmi dairelerle bu dairelere bağlı kurumlarca iki yer arasında belli zamanlarda düzenli işletilen, kalkış ve varış zamanları ile ücret tarifeleri belirli olan yolcu taşıma araçlarıdır. Bunların dışında kalan yolcu taşıma araçları ise belirsiz tarifeli ulaşım araçlarıdır.

Yukaridaki açıklamamızda, kamp yeriden araziyegidişgelişlerde, harcırahın gündeliğin dışındaki unsurlarını almaya hak kazandığımızı vurgulamıştık. Burada yolculuk için kullanılacak olan belirsiz tarifeli ulaşım aracıdır. Belirsiz tarifeli ulaşım aracı kapsamına, motorlu nakil vasıtalarının yol olmaması nedeniyle giremediği yörelerde kullanılan, at, katır, v.b. gibi ulaşım araçlarının da girdiğini ayrıca açıklamaya gerek yoktur. Yurdun birçok yöresinde kullanıldığı da herkesçe bilinmektedir.

Amenajman ve Kadastro çalışanları at, katır gibi belirsiz tarifeli ulaşım araçlarını nerede kullanırlar? Bunu, Devlet yeterince motorlu araç veriyor diyenlerin kuşkularını gidermek için yanıtlamak istiyorum.

Gerek Amenajman, gerekse Kadastro Komisyonunda çalışan bir eleman ölçeği belli ve arazi üzerinde var olan bazı sabit noktalara (nirengi) göre düzenlenmiş ve «altlık» olarak isimlendirilen bir harita kullanarak görevini yapar. Arazi üzerinde yaptığı çalışmaları kullandığı altlığa geçirebilmek için, haritasında olan sabit bir noktayı arazi üzerinde de bularak, yaptığı çalışmayı gerekli teknik ölçülerle bu noktaya bağlamak zorundadır. Halen bu iki ünitede altlık olarak kullanılan haritaların; 1/25000 ölçekli veya bu ölçekli bir haritadan büyütülmüş 1/10000 ölçekli haritalar olduğu bilenen bir durumdur. 1/25000 ölçekli bir haritanın nirengilerinin ise; hangi dağın hangi tepesinde ve en yakın karayolunun ne kadar uzağında olduğunu meslek yetkililerinin bildiğini varsayarak bu konuda bilgi vermenin gereksiz olduğunu sanıyorum. Durum bu olunca, belirsiz tarifeli ve motorsuz araçları kullanma gereksinimi yeterince anlaşılmaktadır.

Burada 27. maddeye tekrar dönelim;

Yol gideri :

«Muayyen tarifeli olmayan nakli vasıtaları ile seyahat halinde ise 3 numaralı sütünda gösterilen nakil vasıtaların göre ihtiyar olunan hakiki masraftan terekküp eder.» 27. maddenin bu bölümünde sözü edilen (1) sayılı cetvelin 3. sütunu «muayyen tarifeli olmayan vasıtalarla seyahat» başlığını taşımaktadır. Bu sütunun Amenajman ve Kadastro çalışanlarını kapsam içine aldığı bölümünde ise; bu vasıtalarla seyahatte ödenmesi gerekenin «Mûtat ve en ekonomik olan nakil vasıtalarına ait yol masrafı» olduğu belirtilmektedir. Bu durumda mûtat (alışılmış) olan vasıtanın, konumuz olan at, katır v.b. binek hayvanlarını da kapsadığı açıktır. Bu mûtat ulaşım araçlarının tarifelerinin belediyelerce tespit edildiği de herkesce bilinen bir durumdur. Ekonomik olan ise, belediyenin bu ulaşım araçlarına ait rayicinden saptanacaktır. Durum bu olunca harcırah beyannamesine belediyenin rayicini ekleyip, kullanılan araca ödenen ücret beyan edilerek tahakkuka bağlanması, yasal açıdan bir sakınca doğurmadığı gibi, ödenmesinde de yasaya aykırı bir durum yoktur. (Bilindiği gibi şehir içi taksi oto-

büs ve şehirlerarası yol giderini de bu şekilde beyan etmekteyiz.) Bu şekilde bir uygulama Amenajman ve Kadastro çalışanlarınca 25 yıl sürdürülmüş ve Sayıştayca menfi bir işlem de bildiğimiz kadar ile yapılmamıştır.

Alışılmış ve yukarıda açıklamaya çalıştığımız şekilde yasal dayanağı olan bu uygulama idare tarafından 1973 yılında durdurulmuş, bunun üzerine aksayan Amenajman Kadastro çalışmalarına yeniden bir canlılık kazandırmak amacıyle çekici olacak başka formüller aranmıştır. 1978 yılında bize göre birçok sakıncayı içeren fakat idarece uygulanan bir formül bulunmuştur. Şimdi bu uygulamayı sakıncaları ile birlikte ortaya koyalım.

Uygulama önce bölücü bir öz taşıdığı için sakıncalıdır. Sadece Amenajman çalışanlarını kapsadığından, çalışma koşulları birbirinden farklı olmayan Amenajman ve Kadastro çalışanlarının birlikteliğini önlemektedir. İkinci sakınca yasal açıdandır. Bu durum ise ödemeye memur edilen Sayman ve Mutemetler için de bazı rizikoları içermektedir.

Yapılan uygulama, ilgili çevrelerinde bildiği gibi; Amenajman Hey'etlerinde çalışan teknik elemanların atamaları Kızılcahamam İşletmesine yapılmış ve arazi çalışmaları dışındaki ayları kapsayacak şekilde Ankara'ya geçici görevle gönderilerek, geçici görev yolluğu almaları sağlanmıştır. Bu işlem 6245 sayılı kanunun 14. maddesine aykırıdır. Bu durum yargı kararı olarak da kesinlik kazanmıştır. Danıştay 9. Dairesinin konu ile ilgili 29.9.1971 gün E. 971/820, K. 971/2372 sayılı kararı aynen şöyledir: Taşrada bir göreve atanıp aynı onayla merkezde çalışması uygun görülene, görev yolluğu verilmeyeceği Hk.

6245 sayılı Yasanın 14. maddesinin, 1. bendinde, 1. maddede yazılı kurumlara ait bir görevin yapılması gayesi ile geçici olarak yurt içinde ve yurt dışında başka bir yere gönderilenlere geçici görev yolluğu verileceği hükme bağlanmış olup, davacının 45 lira gündelikle Orta Anadolu Linyitleri İşletmesine atandığı, aynı onayla ikamet ve yolluk günlüğü verilmemek kaydıyla merkezde çalıştırılmasına karar verildiği ve adı geçenin orada çalıştırıldığı anlaşılmakla geçici görev yapmayan davacıya, geçici görev yolluğu ödenmesinde isabetsizlik görülmemiştir.»

Var olan bu yargı kararının yanı sıra, 50. maddede harcırahı tazminat olarak almaları öngörülen Amenajman ve Kadastro çalışanlarının 42. maddeye göre harcırah almalarının yasaya uygunluğu da tartışılabilir. Sayıştayın bu konuda olumlu ve olumsuz bazı kararları vardır. 42. maddenin uygulanması yasal açıdan bir sakınca getirmese bile, bu maddeye göre, kamu personeline 6 ay harcırah verilebilir. Bunun ikinci üç ayında da ancak 2/3 oranında ödeme yapılabilir.

Konu çok yönlü irdelenip Amenajman ve Kadastro çalışanlarının arazideki emeklerinin karşılıklarını almaları sağlanmalıdır. Bunun, yasal dayanağı olan at parası ile karşılanabileceği inancımızı tekrar vurguluyoruz.

(*) 1970 Or. Tek.
1978 A. Ü. Hukuk Fak.

(1) Özdoğan Erhan-Av. Uysal Cemil Harcırah Kanunu ve Uygulaması 1977, Sh. 63.

Yüksek Okul Bitiren Orman Teknikerine 1-4 Derece Kadro Verilebilecek

Orman Teknikerlerinin herhangi bir yüksek okulu bitirmesi ve hizmet süresinin de yeterli olması halinde, bulunduğu teknik hizmetler sınıfı değiştirilmeden 1-4 üncü derecelere atanmalarının mümkün olduğu Maliye Bakanlığı tarafından bildirildi.

Orman Bakanlığının uygulamasında tereddüde düştüğü, 657 sayılı D.M.K.nun 68/B bendi ile 36.cı maddenin A-12/d ve C-1 fıkraları hakkındaki görüş isteğine ait yazı ile Maliye Bakanlığının cevabi yazısını, konu ile ilgili üyelerimizin ve aynı durumda olan tüm kamu çalışanlarının bilgisine sunuyoruz.

Özlük İşl. Müd 9.3.1979

S. 1446

Konu : Görüş isteği Hk.

MALİYE BAKANLIĞINA

657 Sayılı Devlet Memurları Kanunun 68/B bendi ile 36.cı maddenin A-12/d ve C-1 fıkralarının uygulamasında tereddüde düşürülmüştür. Şöyleki :

1 — 1.8.1978 gün ve 46 seri nolu Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliğinizde; 68. maddenin (B) bendine göre yapılacak atamalarda gerekli 7-10 yıllık sürelerin hesabında, bu sürelerin yüksek öğrenim görmüş olarak geçmesinin şart olmadığı ancak atamanın yapılacağı tarihte memurun yüksek öğrenimli bulunmasının yeterli olduğu ifade edilmektedir.

Buna göre 7 yıl lise mezunu olarak hizmet etmiş bir memurun yüksek öğrenimi bitirmiş olması halinde 4. veya 3. derece bir kadroya atanabilecektir.

Ancak memurun bitirdiği yüksek öğrenimin mesleği ile ve yaptığı görevle ilgili olmaması halinde de 68/B bendine göre 1-4 derece kadrolara ataması yapılabilecekmidir?

Örneğin, Orman Kadastro Komisyonlarında teknik hizmet Orman Teknikeri kadrosu ile Kadastro ekip başkanı olarak görev yapan bir Orman Teknikerinin, İktisadi Ticareti İlimler Akademisinin, İşletme Fakültesini veya Edebiyat Fakültesini bitirmesi ve hizmet süresininde yeterli olması halinde 17 Ağustos 1978 gün 7/16005 sayılı kararname ile alınan Genel İdare Hizmetler Sınıfından 3. derece Kadastro Ekip Başkanı kadrosuna atamasının yapılmasında yasa yönünden bir sakınca varmıdır?

2 — Memuriyeti sırasında mesleği ve görevi ile ilgili olmayan (yukarıdaki örnekteki gibi) bir üst derecede öğrenimini bitiren bir memura 36. maddenin A-12/d fıkrası gereğince intibak yapılacakmıdır?

İlk öğrenimine göre Teknik Hizmet sınıfında bulunan bir memurun sonradan bitirdiği yüksek öğreniminTeknik olmaması ve söz konusu fıkraya göre intibak yapılması halinde ilgiliye hangi sınftan bir kadro tahsis edilmesi gerekecektir?

3 — Devlet Memurları Kanunun 36. maddesi (B) bendinde «Sınıfların giriş derecelerinin ileri kademelerinden işe başlayanlarla yukarıdaki fıkralar uyarınca kendilerine kadro ilerlemesi uygulananların, kademe ilerlemesine tekabül eden süreleri 68.inci maddede derece yükselmesi için gerekli olduğu öngörülen sürelerin hesabında ayrıca değerlendirilir. Artan süreler üst derecede ve kademedeki kanuni bekleme süresinde geçmiş sayılır» denilmektedir.

Bu hükümde 68. maddenin bentlerinin ayrımı yapılmadığına ve 68. maddenin tamamı söz kanusu edildiğine göre, aynı maddenin (B) bendi gereğince 1-4 dereceli kadrolara yapılacak atamalarda öngörülen 7 ve 10 yıllık sürelerin hesabında 36.ıncı maddenin ilgili fıkralarına göre master, avukatlık stajı yapan veya Türkiye Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünü bitirenlere verilen kademe ilerlemelerine tekabül eden sürelerin dahil edilmesi gerekmiyecekmidir?

Örnekliyecek olursak; Türkiye Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünü bir yılda bitirmiş ve yedek subaylıkla (okul devresi dahil) beraber toplam 6 yıl hizmeti bulunan bir memurun, 36 maddenin sözü edilen (E) bendine göre hizmetine bir yıl ilave ile 7 yılı doldurması kabul edilerek, aynı kanunun 68. inci maddesi (B) bendine göre 4. veya 3. üncü dereceden bir kadroya atanmasında yasal bir sakınca varmıdır?

4 — 36. maddenin ortak hükümler bölümü C-1 fıkrasında «Teknik Hizmetler sınıfına girenlerden memurluğa girmeden önce yurt içinde veya yurt dışında mesleklerini serbest olarak veya özel müessese-lerde ifa edenlerle memuriyetten ayrıldıktan sonra bu işlerde çalışarak yeniden memuriyete girmek isteyenlerin teknik hizmetlerde geçen süresinden bu kanun ve bu kanunun 87.nci maddesinde sözü edilen kurumlarda geçen sürenin tamamı ve geri kalan sürenin tamamı ve geri kalan sürenin 3/4'ü toplamı memuriyette geçmiş sayılarak bu süreler her yılı bir kademe ilerlemesi ve her üç yıl için bir derece yükselmesi verilmek suretiyle değerlendirilir.» denilmektedir.

Memuriyetten ayrılarak 1416 sayılı kanuna göre Milli Eğitim Bakanlığının bursu ile veya şahsen yurt dışından özel burs sağlıyarak Yurt dışında mesleği ile ilgili konuda doktora yaptıktan sonra yeniden Devlet Memurluğuna girmek isteyenlerin, yurt dışında doktora yapmak suretiyle geçirdikleri sürelerin 3/4'ü memuriyette geçmiş sayılarak yukarıdaki fıkra gereğince değerlendirilecekmidir?

Yukarda dört madde halinde açıklanan hususlar hakkında Bakanlığınız görüşünün bildirilmesini izinlerinize sunarım.

ORMAN BAKANI

BÜMKO : KY-10 115546/14101
KONU : Görüş isteği Hk.

ORMAN BAKANLIĞINA

İLGİ : Personel ve Sosyal İşler Dairesi Başkanlığı deyişli 9.3.1979 gün ve 1446 sayılı yazınız.

Bakanlığınızca duraksamaya düşülen konular aşağıda açıklanmıştır.

1 — Devlet Memurlarının, 1.8. 1978 gün ve 115567-34/23689-18 sayı ve 46 seri no.lu Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği esasları çerçevesinde (ilgililerin bitirdiği yüksek okulun mesleği ile ilgili olup olmadığına bakılmaksızın) 1-4 üncü derecelere atanmaları mümkündür.

2 — a) Memuriyetleri sırasında bir üst öğrenimi bitirenlere ilişkin anılan yasanın değişik 36 ncı maddesinin (A) bendinin (12/d) fıkrası uyarınca emsalleri belirlenirken, ilgililerin bitirmiş oldukları bir üst öğrenimin, önceki meslekleri ile ilgili olup olmaması durumu değiştirmeyecektir.

b) İlk öğrenimine göre Teknik Hizmetler Sınıfında bulunan bir memurun sonradan bitirdiği bir üst öğrenimin Teknik olmaması, ilgililerin sınıfının değiştirilmesine neden olmaz. Ancak bu gibiler hakkında 657 sayılı yasanın değişik 36 ncı maddesinin, ortak hükümler bölümünün A) bendinin 4 üncü fıkrasının uygulanması olanaksızdır.

3 — 657 Sayılı Yasanın 68 inci maddesinin (B) bendinde, öngörülen 1-4 dereceli kadrolara atamalarda 7 ve 10 yıllık sürelerin hesabında ancak, fiili çalışma süreleri dikkate alınabilir. Derece yükselmesine veya kademe ilerlemesine esas olacak durumlar bu konuda dikkate alınamaz.

4 — 657 Sayılı yasanın değişik 36 ncı maddesinin ortak hükümler bölümünün (C-1) fıkrası kapsamına giren ve 1416 sayılı kanuna göre yurt dışında mesleği ile ilgili doktora yapanlara, yaptıkları doktoradan dolayı bir derece verilmesi gerekmektedir.

Ancak doktora süresinin ayrıca değerlendirilmesi olanaklı görülmemektedir.

Bilgileri arz ve rica olunur.

Maliye bakanı Y.
Vural GÜÇSAVAŞ
Müsteşar

NOT : Yüksek Okul (Ön lisans dahil), Akademi, Fakülte bitiren Orman Teknikeri arkadaşlarımızın 7 veya 10 yıllık çalışma sürelerini tamamlamaları halinde 1-4 derece görev kadrosunun verilmesi için bağlı bulunduğu Genel Müdürlüğe bir dilekçe ile diplomasının kopyasını göndererek talepte bulunmasını ve takibi için Derneğimize bilgi verilmesini.

KREŞ AÇILDI

11 Haziran'da Kreş'in açılış töreninde bir konuşma yapan Orman Bakanı Vecdi İlhan «Kreş açan ilk bakanlığın Orman Bakanlığı olduğunu, çalışan annelerin büyük bir sorununu çözümleyecek olan kreşlerden daha çok annenin yararlanması için gayret gösterileceğini, kreşten sonra ana okulunun açılacağını ve asıl amacın tüm ormancı çalışanların yararlanabileceği Sağlık Kontrol Merkezinin açılması olduğunu, bu yönde de çaba gösterileceğini» söyledi.

Ülkemizde özellikle büyük şehirlerde her ikisi de çalışmak zorunda olan eşlerin en büyük sorunu kreş ve ana okullarıdır. Bir yandan bugünün koşullarında çalışmak zorunda olan karı-koca, diğer yandan uygun şartlarla kreş, anaokulu bulmanın güçlüğü, getirdiği yüksek masraflar çocuk yapmamayı bile getirecek kararların alınmasına yolaçan boyutlara varmıştır.

Devletin bugüne kadar kamu kesiminde çalışanların bu çok önemli sorununa eğilmeyişini izah etmek güçtür. Özel sektör ise her alanda olduğu gibi kârını çok küçük bir oranda etkileyecek bile olsa kaçtığı gibi kreş açmaktan da kaçınmaktadır. Örneğin yasalara göre her 100 işçi (kadın) çalıştırdığı işyerinde emzirme odası, 300 işçi çalıştırdığı işyeri için bir kreş açması gerekirken bunun pratik olarak açmama yolunu işçi sayılarını 99 veya 299 da tutarak bulmuştur.

Orman Bakanlığı içinde uzun zamandır «Kreş ve Anaokulu» açılması için Demokratik Kitle Örgütlerinin verdiği güçlü ve etkili mücadele sonucu bir başlangıç olarak memnuniyetle karşıladığımız, 0-3 yaş arasındaki 32 çocuğun faydalabileceği Kreş Ankara-Çiftlik biriminde açılmıştır.

Türkiye'de ilk Kreş açan Bakanlık olan Orman Bakanlığını kutluyor, tüm Başmüdürlük birimlerimize kadar yaygınlaştırılmasını diliyoruz.

5 HAZİRAN «DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ»

Ülkemizde çevre sorunlarının giderek büyük boyutlara vardığı bilinen bir gerçek. Ankara başta olmak üzere büyük şehirlerimizdeki hava kirliliği insanların sağlığını ciddi şekilde tehdit ediyor. Kirli sular, hastalıkların kaynağı. Denizlerimizde balık çeşitleri ve miktarları azaldı. Ormanlar yanıyor, ithal edilen projelere uygun olarak süratle kesiliyor dolayısiyle toprak kaybı (erozyon) her yıl artmakta. Gürültünün insanların sinirlerini ve beden sağlığını etkilediği bilinirken, şehirlerin her köşesinden gürültüler yükseliyor. Hoparlörlü satıcılara, çıldırtıcı pikap seslerine, fabrikalarda işçileri etkileyen gürültülere engel olunamıyor. Tarımsal ilaçların sebze ve meyveler üstündeki kalıntıları, özellikle küçük çocukları etkiliyor. Verimli tarım toprakları, düzensiz şehirleşme ve plansız sanayileşme sonucu gitgide azalıyor.

Ve bugünlerde, Dünya Çevre Günü dolayısıyla çevre kirlenmesi üzerine ortalıkta bir takım yakınmalar, ah-u vahlar ve şöyle yapalım böyle yapalım halk yardımcı olsun yollu sözler dolaşıyor. Sorunun kaynağı nedir? Bu kaynağı besleyen sorunlar nelerdir? Böylesi büyük boyutlarda etkileri olan bir dert neden bu cüsseye ulaştığı halde halâ yalnızca sözde kalan bir takım sudan önlemleri anlatırlar kürsülere çıkıp?

Az gelişmiş ve sömürülen ülkelerde olduğu kadar değilse de emperyalistlerin kendi ülkelerinde bile bulanan bu dert nedir önce ona bir bakalım : Dünya yüzünde insan sağlığını ve hata canlı yaşamını tehdit eden hızlı bir gelişme var; doğal kaynakların hor kullanılması, çevrenin korunmaması ve kirletilmesi.

Canlıları besleyen toprak günden güne verimsizleşiyor. Çünkü verimli toprağın kaybolmasına göz yumuluyor. Hatta belli konularda böylesi bazılarının işine yarıyor. Çok kâr getiren bir bitkiyi bir dönem için ekip korkunç bir kâr sağlanıyor, ama toprak onu iliklerine kadar sömüren bu bitkinin ardından artık pek bir işe yaramıyor. Bitki örtüsü yok oluyor, yok ediliyor, ister ihmal ister eksik denetim, isterse kâr için, çıkar için olsun yok ediyor kalan üç beşini de. Suların gözle görülür bir hızla artan kirliliği ise içler acısı. Emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının sayesinde kıyılarda kurulan zehirli, pis, radyasyonlu artıklarıyla çeşitli fabrikalar, santraller yüzünden denizler içinde barındırdığı canlılara hayat hakkı tanımıyor. Bunu anlatmak için suyun regine, kıyıya vuran balıklara veya kanatları katrana bulunarak uçma yeteneğini yitirip açlıktan ölen deniz kuşlarına bakmak yeterli. Bulaşıcı hastalıkların kaynağı açıkta akan pis sular sanayi bölgelerinin hızla yayılan gecekondu yerleşim alanlarının zavallı sakinlerini etkiliyor en çok. Yani her zaman olduğu gibi en çok zarar görenler gene ezilenler, sömürülenler. Ve tabii bu pisliklerin daha az kendini açığa vuranı ama hiç de az tehlikeli olmayanı ise yiyeceklerin

toksit maddelerle yüklenmesi ve yiyenleri ve en korumasız olan çocukları hasta etmesi. Ve hergün s özü edilen korkunç tehlike : Hava kirliliği. En yoğun olduğu yer en yoğun sanayi bölgeleri. Çok çeşitli hastalıklara ve toplu ölümlere neden oluyor. «Gelişmiş» ülkeler adı verilenlerin hiç biri artık çevresini kirletmek istemiyor. Sömürgeleri ne güne duruyor? En kirli fabrikalar en pis işletmelerin hepsi, üstelik büyük bir lütuf yapılıyor muşcasına «geri» bıraktırılmış ülkelere «sanayinizi geliştirmenize», «kalkınmanıza yardım ediyor» kılıfı altında taşınıyor. «Kalkınıyoruz, dışsatımımızı artıracağız aman ne iyi» diyerek alıp seve seve kurdukları zehir kusan tesislerin bu ürünlerine kolayca alıcı buluyorlar, buldukça çoğaltıyorlar ve boğuluyorlar bu dumanın altında.

Çünkü kapitalistin amacı kâr. Böylece kârını arttırmak için ne gerekiyorsa yapıyor. Onun için insan faktörü hiç önemli değil. Canlılar hiç önemli değil. Yarın hiç önemli değil. Kâr uğruna, bu sıkışan paçasını kurtarmak üğruna yarını yakıp kül ediyor. Harcamalar yapılıyor, bir miktar. O da bu kirlilik, bu pislik tatlı kârlarını olumsuz yönde etkilediğinde.

Bu koşullar altında alabildiğine çevreyi korumaya ve korunmasını sağlamaya çalışmalıyız ama bu sorunun tamamen çözümlenmesi için de bu düzenin tamamen değişmesi ve yepyeni bir düzenin kurulması gerektiğini bilmeliyiz.

Orman ve İnsan

TEKNİK PERSONEL TAZMİNAT KANUNU TASARISI İÇİN İMZA KAMPANYASI AÇILDI

Bayındırlık Bakanlığınca hazırlanan Teknik Personel Tazminat Kanunu Tasarısı ile ilgili olarak

a) Teknik elemanlar arasında ve teknik elemanlarla diğer kamu emekçileri arasındaki çelişkiler yaratan ve birlikte mücadeleyi bölüp zayıflatmak amacına yönelik içeriğinin değiştirilmesi

b) Orman Teknikerleri ve diğer bir çok teknik elemanın kapsam içine alınması

c) Gerçekci çözümün ancak «Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikal Hakların» alınması ile mümkün olacağı

Kısaca bu taleplerimizi içeren imza dilekçeleri Baştemsilciliklerimize gönderildi. 16 Teknik Eleman Örgütünün yurt çapında açtığı bu imza kampanyasına üyelerimizinde ilgi göstereceğine inanıyoruz ve bekliyoruz.

Mehmet Benzer İçin 24 Yıl Hapis İsteniyor

Afyon İli cezaevinde halen tutuklu olarak bulunan Orman Teknikeri Mehmet Benzer'in 4.5.1979 günü yapılan duruşmasında C. Savcısı «kasten» adam öldürme suçunu işlediğini belirterek 24 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasını istedi.

15.6.1979 Günü yapılacak duruşmayı izlemek, arkadaşımız ve ilgililer ile görüşmek üzere Yönetim Kurulumuzun görevlendirdiği M. Kâmil Tarakçı Eskişehir ve Afyon'a gidip, Dernek olarak bize düşen görevi geç de olsa yapmaya ve bundan sonra ne gibi girişimlerde bulunmamız gerektiğini tesbit etmeye çalıştı.

Arkadaşımızın Avukatı Demircan ARIKAN 4.5.1979 günü yapılan duruşmayı ve düşüncelerini bize şöyle anlattı: «C. Savcısı, sanık - Büyükyayla Orman Şefi Mehmet Benzer hakkındaki mütalaasını yazılı olarak bildirdi. Savcı mütelaasında sanık Mehmet Benzer'in memur iken kasten adam öldürme suçunu işlediğini belirterek, kendisinin TCK. 448, 251, 51/1, 31, 33 maddeleri gereğince cezalandırılmasını istedi. Bu maddeler ile istenen ceza şöyle hesaplanmaktadır. TCK. 448 ile 24 sene, 251 ile arttırılarak 32 sene, 51/1 ile indirilerek tekrar 24 senedir. Vekili olarak bulunduğum duruşmada, savunma için istediğim müddeti Mahkeme Heyeti kabul etti. Kanaatimce bu kadar ceza ile cezalandırılmayacaktır. Çünkü elimizdeki deliller öldürme fiilinin kasten yapılmadığını göstermektedir.»

15.6.1979 Günü izlediğimiz duruşmada Mahkeme Heyeti Avukat Demircan Arıkan ve Avukat Atilla Kurtbaş'ın ayrı ayrı hazırladıkları savunmaları dinledi, daha sonra duruşma 22.6.1979 tarihine ertelendi. Aldığımız son bilgiye göre duruşma yine Temmuz/1979 sonlarına ertelenmiştir.

MAHKEME SALONUNDA DÜŞÜNDÜKLERİMİZ...

Bilindiği gibi, Mehmet Benzer Büyükyayla Orman Bölge Şefi iken Orman Kanununun kendisine verdiği «ormanları koruma» görevini yerine getirmek isterken çıkan olayda ruhsatlı tabancasından çıkan kurşunlarından biri o yöre halkımızdan bir kişinin ölümüne neden olmuştu. Biri görevini yapmak zorundan olan Devlet Memuru, maktül ise kanunların suç saydığı fiili işleyen suçlu. Sonuç hapishane ve mezarlık.

Arkadaşımız izlediğimiz duruşmada «hiç tanımadığım bir kimseyi neden öldüreyim?» diye sorarken haklıdır kuşkusuz. Ama bu sorunun altında yatan gerçekleri Ülkemizde ormancı çalışanlardan başka çok az kişi bilmektedir. Çünkü, kendi ellerimizle damgaladığımız ağaçları, yoksul ve yarı aç yarı tok orman işçilerine, köylülerine uzun pazarlıklar ve bir lira fazla vermemek için günlerce direndikten sonra kestirmek,

nakletmek ve istif ettirmek bir ormancılıktır. Fahiş fiyatlarla satıp köşeyi en kısa yoldan dönmelerini sağladığımız, kene gibi sömürmesine göz yumduğumuz kereste tüccarlarının emirlerine tomruk istiflerini sunmak ta bir ormancılık görevidir. Üstelik formaliteler yerini bulsun kabilinden arttırılan, «açık arttırmalı satışlar» sonucu. Bu satışlara giren herkes çok iyi bilmektedir ki parası ve bankalardan kredisi olan tüccar istediği bütün tomruk partilerini alacaktır. Öyleyse onunla uğraşmanın, boşu boşuna rizikoya girmenin bir gereği yoktur. Küçük bir hizar atölyen varsa, paran çok azsa ve 20-30 M3 tomruk almak istiyorsan ancak, o bay kereste tüccarı istemez ve beğenmez ise, biraz da olsa alma şansınız var demektir. Eğer inatçı biriyseniz, iflas ettiğinizin kararı hemen orada imzalanır.

Yaptıkları görevlerinin bir gereği olarak, ormancı çalışanların gördüğü, yaşadığı bir öyküdür bu. Sahnelenen oyunun, en geri planda kalan zorunlu figuranlarıdır.

Bölge Şefinin, Muhafaza Memurunun ağaç kestirmek - satmak gibi gibi görevlerinin yanın da bir de koruma görevi vardır. Isınmak, yemek pişirmek, ekmek yapmak, temizlik yapmak için kömür, tezek, hava gazı kullan dediğimiz, yakıt tasarrufu yapmaları için en uygun ev planlarına göre evlerini inşa etmelerini öğütlediğimiz Orman Köylüsünün burnunun dibindeki ormanı gözümüz gibi «korumak» için. Al sana bir tabanca, mavzer. Kullanmaya yetkilisin. Artık oyunun dram bölümü başlamıştır. Çelişkilerle dolu garip bir görevdir yaptığın. Görevin «vatan hainlerini», «orman düşmanlarını» yakalamaktır. İnsanı donduran bakışlarıyla «taş mı yakacaz beyim» diye sorarlar adama orman düşmanları... «inanmıyorsan gel bak, 7 nüfus bir odada oturuyoruz», çalışmak istiyorum, köyde iş yok», «okul yoktu okuyamadık, bir baltaya da sap olamadık» derler. Hiç bir şey söyleyemezsin, dilini yutmuşsundur sanki. Ta uzaklara bakarsın, kahrolursun hiç bir şey duymamak istercesine birden gürlersin : anan adı.... baban adı.... 60 kilogram odunu kaçak olarak naklederken yakalandı.... bir yandan düşünürsün. Suçu, suçluyu yaratıp sonra cezalandıran bu düzenin mucidini....

dedik ya, ormancılık garip bir görevdir. Bu suçlu... orman düşmanı... belki de kendi evinde mis gibi ayranını ikram ederken ne der biliyormusunuz. «kanunun kestiği parmak acımaz» o an orada atom bombası patlamıştır sanki...

Şimdi sormak gerekiryor, kim ÖLDÜREBİLİR BU İNSANI. neden... niçin...

PARALI İLANLARLA GERÇEK ÇIKIŞ YOLU !

Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) geçtiğimiz ay içinde özel reklam şirketlerine astronomik rakamlara varan miktara hazırlattıkları ilanlarını basında tam boy sahifelerle yayınlatarak «refahın ve hürriyetlerin düşmanı» «enflasyon»u tarif ettiler, ulusun beklediklerini sıraladılar. Bize bugüne kadar büyük bir sırla sakladıkları gerçek çıkış yolunu gösterdiler. Yalnız bir ilanlarının sonuna doğru (sanıyoruz baskı hatası) çıkan cümlenin gerçekçiliğine pek inanamadık. O cümlecik şöyleydi : «Yokluğu paylaşmak değil, bolluğu yaratmak istiyoruz» idi. Aslında söylemek istedikleri : Bolluğu paylaşmak değil yokluğu yaratmak istiyoruz» idi. Bu kadar hata kadı kızında bile bulunur, değilmi TÜSİAD? Çünkü benzin kuyruklarında mercedes'ler, kadillaklar v.s. hiç yok denecek kadar azdı. Yağ kuyruklarında, tüpgaz bekleyenlerin arasında bu ünlü derneğin üyeleri nerelerdeydi acaba?

Peki, Türkiye'de «özel sektör», «hür teşebbüs» namı altında egemenliğini sürdürmekte olan emperyalist tekellerin uzantısı sermayenin temsilcisi TÜSİAD gazetelere verdiği ilanlarda ters yüz edilmiş cümleleriyle geniş bir demogoji edebiyatı sürdürmekteki amacı nedir

Herşeyden önce «bir ulusun fertleri» değil «sınıflar ne bekler?» diye sorarak başlarsak görürüz bu uşak burjuvanın nasıl bir aldatmaca sürdürdüğünü. Tekelci burjuva emperyalistlerle birlikte Türkiye halkını iliğine kadar sömürüp, saltanat içerisinde «korkusuz yaşamak» ister.

Hayatı yeniden üreten işçi sınıfı, kendi sırtından çarık derisi çıkarır gibi artı değeri söküp alan tekelci burjuvanın bu canbazlığına son verip, «birlik, beraberlik ve barış içinde yaşamak» ister.

Bu iki temel sınıfın istekleri dünya yıkılsa uzun vadede «birlik beraberlik ve barış» içerisinde bir arada varolamaz. Tekelci burjuva varoldukça işçinin ve tüm çalışanların «alın teriyle kazandığı paranın ihtiyaçlarını karşılaması» olanaksızdır. Daha dün asgari ücretin bireye göre tesbit edilmesi gerektiğini savunan, işadamları denen bu riyakarlar değilmiydi? Hani ulusun fertleri «Yuva kurmak, çocuk yetiştirmek, mal edinmek, seyahat etmek, tüketmek isterdi.»? Bunları söyleyen alçaklar asgari ücretin neredeyse sıfır olmasını önerecek kadar yüzsüzleşmekte ve bugün utanmadan siyasi iktidarı ele geçirmek, politikayla ekonomi

arasındaki izafi mesafeyi daha da kısaltmak için halkın talebiymiş gibi gösterip asıl kendi taleplerini öne sürmektedirler.

Ve gene aynı utanmazlar «Biz Türk Özel Sektörünün Üyeleri olarak beyan ederiz ki» diye başlayıp «Ülkemizi Hürriyetçi Demokrasi içinde refaha götürecek temel güç hür teşebbüstür» diyerek Türkiye halkının kanını emenlerin, hayat pahalılığının yaratıcılarının, faşist katliamların sorumlularının ve Türkiye'yi emperyalislere peşkeş çekenlerin kendileri olmadığını mı söylemek istemektedirler. Ama bu alçaklar her adımda olduğu gibi aslında ulusun bazı fertlerini düşünen bildirilerde, önerdikleri çözümle de kendilerini ele vermektedirler.

«Çözüm... kişiyi rekabet içinde teşviktedir.»

«Çözüm... Şiddetle ihtiyaç duyduğumuz dış parayı, sadece siyasi ilişkilerde değil doğru ekonomik politikaları uygulama becerisinde aramak.»

Bu doğru ekonomik politika nedir acaba?

Cevap;

«Çözüm, Türk ekonomisinin dışa açılması, serbest rekabete dayalı (nerede acaba o serbest rekabet?) Batı ekonomisi içinde gelişmesini hızlandıracak kararları alabilmektedir.»

«... enflasyonu yavaşlatmanın imkanı yoktur.»

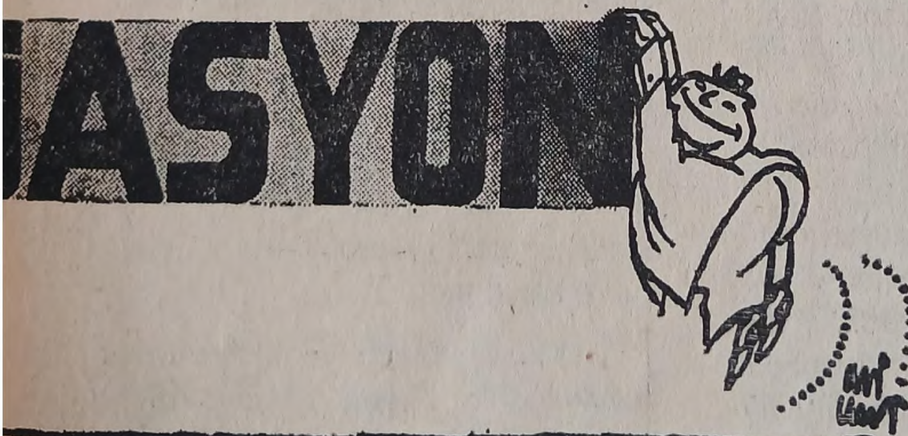
«... enflasyonu büyüten kamu harcamaları kontrol altına alınmalıdır.»

«... devletin ekonomideki nisbi ağırlığı hafifletilmeliidr.»

Açıkcası emperyalizme biraz daha teslim olalım, halkın sırtından koparılıp alınan vergiler «kişiyi rekabet içinde teşvik» amacıyla çoğunlukla KİT'lere değil bize verilsin ve «ulusun fertleri» olarak içinde bulunduğumuz zor durumdan sıyrılalım. İstekleri bütünüyle emekçi halkın, memurun, işçinin boynuna geçirilmiş olan demir cenderenin biraz daha sıkıştırılmasıdır.

Burada önemli nokta hükümete karşı kamu oyu önünde polemik yolunu seçmiş olmalarıdır. Bu aldatıcı olmamalıdır.

Yönetim, izlediği ekonomik ve politik yolda tekelci burjuvanın kısa vadeli çıkarlarıyla çelişkiye düşmüştür. Sorun budur.

(Basından)

BASIN AÇIKLAMASI

Türkiye Ormancılar Derneği, TMMOB Orman Mühendisleri Odası, Yeşil Türkiye Ormancılar Derneği, Teknik Ormancılar Derneği, Tüm Ormancılık Personeli Derneği, Orman Bakanlığı Personeli Yardımlaşma Derneği 18.5.1979 günü yaptıkları ortak basın açıklamasında «Sermaye çevrelerinin ekonomik bunalımın nedeni olmalarına karşın, hedef şaşırtarak, emekçi halkımızın özgürlüklerini kısıtlamak ve işçi sınıfının e k o n o m i k kazanımlarının bunalımın nedeni olarak gösterme çabalarına karşı çıktıklarını açıkladılar.»

TOD Başkanı İsmet Öztunalı, OMO Başkanı Celal Çoban, YTOD Başkanı Yaşar Avcu, Tek. Or. Der. Başkanı Alpaslan Altuğ, Tüm. Or. Der. Başkanı Abdullah Soner ve ORBEY Başkanı Gündoğan Gül imzasıyla yapılan basın açıklaması şöyledir :

«Kendi gereksinimlerini oluşturan hammadde üretimi için yatırım yapmadığı gibi, ara malları üretimini de heveslenmeyen, ulusal tasarrufların artmasında da katkısı bulunmayan, tekelci sermayenin bugünkü bunalımı kaçınılmazdır.

1978 Yılında % 220'ye varan kâr larına karşın, iktidarları kârlarına ayak bağı gösterenlerin amacı bellidir. Ülkemizde yaşanan ekonomik bunalımın sorumlusu olmalarına karşın, hedef şaşırtarak, emekçi halkımızın özgürlüğünü kısıtlamak ve işçi sınıfının ekonomik kazanımlarını bunalımın nedeni olarak göstermek, daha çok kâr etmek için ödün verecek bir iktidar oluşturma çabasında olanlara, ormancı çalışanların örgütleri olarak karşı çıkacağımızı kamu oyuna açıklarız.»

1980 Yılı Orman Takvimi

1980 Yılı Orman Takvimi (masa ve duvar) çıkarılması için nisan ay'ında başlatılan hazırlıklar ve toplantılar geçen yıllara göre daha iyi sonuçlarla ve erkenden tam bir anlaşmayla sonuçlandı.

1980 yılı orman takvimini; Türkiye Ormancılar Derneği, Orman Mühendisleri Odası, Yeşil Türkiye Ormancılar DerneğiTeknik Ormancılar Derneği, Tüm Orman Memurları Derneği (Tüm. Or. Der.), Orman Bakanlığı Personeli Yardımlaşma Derneği, Orman Bakanlığı Personeli Yardımlaşma Vakfı ve Orman Bakanlığı Personelinin Çocuklarını Okutma Vakfı birlikte çıkaracak. Yapılacak giderlere katılım payı konusunda maddi bakımdan güçlü Vakıf ve ORPEY temsilcileri diğer örgütlere anlayışla davrandılar.

Takvim Komitesi Temsilcileri tarafından hazırlanan protokol imzalandı şartname ve bunlara ait duyurular hazırlandı.

1980 yılı Duvar ve Masa orman takvimlerinin engeç Kasım/1979'a kadar çıkarılması için çalışmalar yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Cumhuriyet 12.5.1979

Gerçek Asgari Ücret İlk Kez Düştü

— Ali Eşref TURAN —

İşçilere ödenen ücretin bir alt sınırı olması, İş Yasasının hükmüdür. Bu sınır asgari ücrettir. Yani işveren çalıştırdığ işçiyi asgari ücretten daha az ücret ödeyemez. Bu hükme rağmen birçok uygulamadan kaçmanın becerilebildiği bir ortamda asgari ücret yükümlülüğünden kaçınabilen işverenler de vardır, elbette. Bu durumun varlığıyla işçiyi ilgilendiren önemli bir konudur. Asgari ücret vasıfsız ve toplu sözleşmeden yararlanma olanağı olmayan işçilerin çoğunluğunun aldığı ücrettir. Ama asgari ücretin önemi yalnız bu işçiler için değildir. Asgari ücret geriye kalan işçiler için de önemlidir. Çünkü onların alacağı ücreti görecelik açısından asgari ücret de etkiler. Ayrıca asgari ücret devlet memurları için de önemlidir. Çünkü asgari ücret onlar için de alt sınır oluşturmaktadır. Aile mensupları da göz önüne alındığında asgari ücretin etkilediği kişi sayısı milyonlar hanesinde ifade edilebilecek bir rakam olur.

Tarım dışında uygulanan asgari ücret yeniden belirlendi ve 1 Mayıs'tan itibaren yürürlüğe girdi. Asgari ücret 1 ocak 1978'den 1 Mayıs 1979'a kadar 110 TL. idi, 1 Mayıs'tan itibaren günde 180 TL. oldu. Çalışma Bakanının yayın organlarında yer alan açıklamasına göre asgari ücret % 64 oranında arttı. Doğru, bir şey 110 TL iken 70 TL artarak 180 TL'ya çıkarsa % 64 artmış olur. Ama görünüşteki bu artış gerçekten bir artış sağlamakta mıdır? Yoksa başka şeylerdeki artışlardan ötürü yok olup gitmekte midir? İşte bu soruların cevaplanması gerekmektedir.

ARTMADI, AZALDI

Asgari ücret yüzde 64 arttı, Yalnız bu arada artan başka birşey daha var: fiyatlar, Fiyatlar, 110 TL. olan asgari ücretin yürürlüğe girdiği 1978 oçağından 1979 nisanına kadar yüzde 104 arttı. Nisan - Mayısta da 1979'un ilk aylarındaki fiyat artışları ortalamasına bakılarak fiyatların yüzde 5 oranında artacağı beklenirse, ocak 1978 - mayıs 1979 döneminde fiyatların yüzde 109 arttığı ortaya çıkar. Görülmektedir ki, fiyatlar asgari ücretten daha fazla artmıştır. Yani asgari ücretteki artış fiyat artışlarına yetişememeştir. Bugünkü 180 TL. 110 TL.'nın 1978'den satınalabildiği malların ancak yüzde 78 ini alabilmektedir. Demek ki asgari ücretin yüzde 64 artmasına rağmen, satınalma gücü yüzde 22 düşmüştür.

Asgari ücret diğer olup bitenleri gözönüne almayan rakamdır. Bu rakam eskiden 110 TL idi, şimdi 180 TL oldu. Ama bu artışın dışında olan başka olaylar da var. İşte, fiyatlar onlardan birisi. Fiyatlardaki değişiklikten arındırılarak asgari ücret ele alındığında gerçek asgari ücret ortaya çıkmaktadır. Asgari ücretin artmasına rağmen gerçek asgari ücret düştü. Bu

düşmenin nedeni de fiyatlardaki artış.

İLK KEZ DÜŞTÜ

Asgari ücretin belirlenmesi önceleri bölgesel olarak ve işkolları için ayrı ayrı yapılıyordu. Yerel kurullar asgarî ücreti belirliyordu. 1969'dan bu yana asgarî ücret merkezi olarak ve işkolları ayırımına gidilmeksizin belirlenmeye başladı. Merkezi belirlemenin ilk yılların da değişik il grupları için farklı asgarî ücretler saptanıyordu. 1974'den itibaren ise tek asgarî ücret belirlenmeye başladı. Bu uygulama çerçevesinde dört kez asgari ücret belirlendi : 1974 (Temmuz), 1976 (Haziran), 1978 (Ocak ve 1979 (Mayıs). Daha önceki belirlenmelerde asgari ücret artışı fiyat artışlarının üstünde oldu. Yani hem asgari ücret arttı, hem de gerçek asgari ücret arttı, İlk olarak, son belinlenmede asgari ücret artışı fiyat artışının gerisinde kaldı. Yani ilk kez gerçek asgari ücret düştü.

NET ASGARİ ÜCRET

Asgari ücret 180 TL. oldu. Ama ne var ki bunun tümü işçinin eline geçmeyecek. 180 TL. brüt asgari ücrettir. Yalnız «asgari ücret» dendiğinkastedilen de budur. Brüt asgari ücretten kesintiler yapıldıktan sonra geriye kalan miktar, yani işçinin eline geçecek olan kısım ise «net asgari ücret»tir.

180 TL'nin herşeyden önce 21.60 TL'sı SSK primi olarak kesilecektir. İki çocuk sahibi olan evli bir işçi 44.25 TL. de Gelir Vergisi ödeyecektir. Ayrıca 180 TL'nın 4.20 TL'sı Malî Denge Vergisi, 72 kuruşu Damga Vergisi olarak kesilecektir. 180 TL'nın ancak 109.23 T7'sı işçinin eline geçecektir. Daha önceki 110 TL'-nın 72.04 TL'sı işçinin eline geçmekteydi. Bu durumda net asgari ücret 72.04 TL'dan ancak 109.23 TL'ye çıkmıştır. Bu da göstermektedir ki net asgari ücret yüzde 52 artmıştır. Brüt asgari ücrette görülen % 64'lük artış kesintiler göz önüne alındığında ancak yüzde 52 olmaktadır.

180 TL'nın yüzde 39'u ücretin işçinin eline geçmesi sürecinde erimektedir.

EN YÜKSEK DÜŞME

Yukarıda fiyatların brüt asgari ücrete etkisi ele alınmıştı. Bu ilk yaklaşımdı. Asıl incelenmesi gereken fiyatların net asgari ücrete etkisidir. Çünkü fiyatlar işçinin eline geçen paranın satınalma gücünü etkilemektedir.

Ocak 1978'den Mayıs 1979'a kadar fiyatlar % 109 arttı. Net asgari ücret ise % 52 artabildi. Böyle olunca net gerçek asgari ücret % 29 oranında düştü.

Net gerçek asgari ücret 1974'-den 1976'ya da düşmüştü. Ama o zamanki düşme oranı % 2idi.

1974 yılının Temmuz ayında 31.63 TL olan net asgari ücret, net gerçek asgari ücret olarak ele alindığında 1976 yılının Haziran ayında 31.12 TL. 1978 yılının başında 31.52 TL. şimdi de 22.27 TL.

Ulusal Gelir : Ele alınan dönemde sabit fiyatlarla kişi başına düşen ulusal gelir, öncekine göre az da olsa artış göstermiştir. Ama gerçek asgari ücret artmamıştır. Yani işçiler ulusal gelirin paylaşımında da eski paylarını koruyamamışlardır.

SONUÇ

Görünüşte artan asgari ücret gerçekte düşmüştür. İşçinin eline geçen para artmış, ama bu parayla evine götürebileceği filenin içindekiler azalmıştır. Asgari ücret artarken, gerçek asgari ücret ve net gerçek asgari ücret düşmüştür. Bu koşullarda asgari ücret arttı demek doğru değildir.

Bu koşullarda ekonomik bunalımın faturasının işçi sınıfınca ödenmekte olduğu açıkça görülmektedir. Oysa bunalımın ortaya çıkması işçi sınıfının karar ve davranışı dışında gelişen bir olaydır.

TMMOB'nin 24. GENEL KURULU YAPILDI

TMMOB'nin 24. Genel Kurul toplantısı, 19-20 Mayıs günleri Ankara DSI Salonunda yapıldı. TMMOB Başkanı Teoman Öztürk Genel Kurul çalışmalarını açarken özetle şunları söyledi :

«Sorunlarımız; hayati gereksinimleri için günlerce kuyruklarda bekleyen, doğal kaynakları yağma edilen, bir yandan işsizliğe öte yandan Almanya kapılarına mahkum edilen, tüketim sanayii uğruna her şeyi sömürülen, Kahraman Maraşta olduğu gibi yüzlerce canını yitiren, fabrikadan - tarlaya, okuldan-eve kadar her alanda sömürü, baskı ve faşist baskılara uğratılan emekçi halkımızın sorunlarıdır.»

Tüm bu sorunların, böylesine büyük sorunların üstesinden; bir avuç egemen azınlığa yaranma çabaları ile, emekçe halka kan ve gözyaşı getirse bile, sermayenin çıkarlarını gözeten kararlarla, uygulamalarla, çabalarla gelinemiyeceğini belirten Öztürk konuşmasını şöyle bitirdi :

«Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin, hayatın her alanında verecekleri tutarlı ve aktif mücadelelerle, gelecek emekçi halkımızın olacaktır. Gelecek aydınlık olacaktır.»

Başkanlık divanı seçimlerden sonra Genel Kurulu izleyen misariflerden konuşma yapanlar sırayla şunlardır.

Şerafettin Elçi (Bayındıklık Bakanı) : Ülkemizde demokrasinin yılmadan savunucusu durumunda olan Türkiye teknik elemanlarının devrimci savaşımını kutlarım. Ülke yarını, kişisel çıkarların dışında savuna gelmiş bu kitleye ne yazıkki yeterli ilgiyi göstermemişiz. Bakanlığımız, kesin çözümün sendikal hak olduğu bilinciyle, geçici sürede teknik elemanlar için Teknik Personel Tazminat Kanunu hazırlamıştır. Bu yasanın çıkması için de çaba harcayacaktır.»

Mustafa Aktolga (Disk temsilcisi) : Faşizme sömürüye karşı mücadelenin yeni boyutlarını yaşıyoruz. Emperyalist-Kapitalist sistemin bunalımı her geçen gün biraz daha artmaktadır. Hükümet emekçi halka dayanmaktan kaçınmış, ancak işçi ücretlerinin dondurulması söz konusu olduğunda işçileri yanında görmek istemiştir. 1 Mayıs'ı kutlamak işçi sınıfının en doğal hakkıdır.

Gültekin Gazioğlu (TÖB-DER Genel Başkanı) : Zam yükünün işçi

ve memurlar tarafından taşındığını, sermaye kesiminin bunu yetersiz görüp sömürüyü arttırmak için gazete ilanları ile faşizme davetiye çıkardığını, cinayet şebekelerinin üzerine kararlılıkla gidilmediğini belirtti.

Aykut Göker (TÜTED Genel Başkanı) : Çalışanlarla sermaye çevreleri arasında bir denge kurmaya çalışmanın, umut politikasına dönülmenin çıkar yol almadığını ve bunun destek bulamıyacağını söyleyen Göker daha sonra, demokratik kitle örgütlerinde siyasal fikirlerin ön planda tutulmasının birlikteliği yok ettiğini kendi örgütlerimizin sermayenin saldırısından çok kendimizin güçsüz kıldığını vurguladı.

İkinci gün yapılan seçimlerden sonra aralarında görev taksimi yapan TMMOB Yönetim Kurulu şöyledir: Teoman Öztürk (Başkan), Yalçın Çilingir (2. Başkan) M. Ali Algan (Sayman üye) Metin Tüzün, Nazmi Çakmak, Ali İncirci, Cevdet Karataş, Hulusi Gönenli, Hikmet Akar, Ertuğrul Tonguç, Murat Gültegingil, Gündüz Gönen, Melih Töreli, Ahmet Bulut, İyigün Pulat, Fethi Çimen, Bülent Tanık ve Metin Güvener.

Orman ve İnsan : TMMOB Yönetim Kurulunu Kutlar, başarılar diler.

Bilmek ve Öğrenmek Gerek

İŞ BÖLÜMÜ

Farklı işlerin ayrı ayrı kişilerin fonksiyonu haline gelişi, işbölümünü ortaya çıkarır. İşbölümü, insanın doğayı dönüştürmek için giriştiği eylemde, yani üretim sürecinde tek başına yetersiz kalması ve giderek artan ihtiyaçları karşılamak için uzmanlaşma ve farklılaşma belirmesidir

İlkel toplumda, tarım ve hayvancılığın ayrılması biçiminde birinci toplumsal işbölümü ortaya çıkmıştır' Köleci toplumda ise, tarım hayvancılıkla zanaatkarlığın ayrılması ikinci toplumsal işbölümünü; zanaatkarlıkla ticaretin ayrılması ise üçüncü işbölümünü oluşturmuştur.

Kapitalizmin egemen üretim biçimi olmasıyla birlikte, işbölümünün daha da yoğunlaştığını görüyoruz. Kapitalizmin Manüfaktür döneminde, işbölümü atölyelerde imalatın çeşitli kısımlarına veya ayrıntılarına göre bir bölünüş olarak ortaya çıkar. Makinaların kullanıldığı sanayi kapitalizmi döneminde iş bölümü çok üst düzeylere varır. Ancak bu işbölümü işçiyi, parça işçisi haline getirir. Ve onu hayatı boyunca belirli bir işe köle eder. Adeta robotlaştırır. Örneğin «aşırı çalıştırıma sistemleri» diye nitelenen Ford, Taylor vb. sistemleri böylesine bir işbölümü temeli üzerine kurulmuştur: iş, çok küçük parçalara bölünmüştür ve işçi bütün işgününde hep aynı işi yapar. Örneğin hep aynı vidayı sıkıştırır. Kuşkusuz bu tür işbölümü, işçilerin daha fazla sömürülmesine yöneliktir.

Sosyalit toplumda ise gelişmiş bir işbölümü vardır. Fakat bu iş bölümü, insanın çok yanlı ve uyumlu gelişmesini sağlayan bir niteliğe sahiptir.

Tekniker ve Yüksek Teknikerler Derneği'nin 17. Genel Kurulu Toplandı

Tekniker ve Yüksek Teknikerler Derneğinin (TEKDER) 17. Genel Kurulu 17 haziran günü Ankara'da yapıldı.

Toplantıyı bir konuşma ile açan Genel Başkan Rauf Bekiroğlu özetle şunları söyledi ; «Ülkemizin içinde bulunduğu, Cumhuriyet Tarihinin en ağır ekonomik bunalımdan geçtiği bir dönemde, ülkemizin esenliğe çıkması, ekonomik bağımsızlığını kazanması yolunda Teknikerler olarak, üreten insanlar olarak bizlere büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir.» Ekonomimizin kurtarılabilmesi için kendi öz kaynaklarımıza yönelinmesi ve güvenilmesi gerektiğin belirten Bekiroğlu daha sonra üretime yönelik tedbirler konusunda »eli tornavida-pense tutamayan teknik elemanlar yetiştiren bugünkü eğitim kurumlarından üretici elemanlar yetiş tirilemez. Bu şekilde çarpık ve ülke gerçeklerinden uzak, pratikten kopuk eğitim sistemiyle ekonomiyi kurtaracak üretici kadrolar yetiştirilemez.» dedi.

Teknikerler konusunda ise «20 yıldır inançla savunduğumuz ancak kabul ettiremediğimiz ÜRETİM MÜHENDİSLİĞİ tezimiz bugünlerde yasama organında görüşülmekte olan Üniversiteler Yasa Tasarısında Politeknik Üniversiteleri bölümünde gün deme getirilmiştir. Bu yasa tasarısının gerekçe bölümünde;

(Ülkemiz endüstrileşme sürecine girmiş bulunmaktadır. Montaj endüstrisinden üretim mühendisliğine geçildiği ölçüde gelişmiş ülkelerde olduğu gibi iş çevreleri yeni bir mühendis tipine ihtiyaç duymaktadır. Bu mühendis tipi fabrikaların tasarım mühendisleri dışında üretimi atelye düzeyinde yöneten nicelik ve niteliğin garantisini sağlayan uygulayan mühendistir. Bu üniversitede daha çok bu tür mühendis yetiştirilecektir.) denilmektedir. Bu gerekçe Teknik ve Yüksek Teknikerler olarak bizleri tarif etmektedir. 1911 yılından beri bu mühendis dalını bizler doldurmaktayız.» dedi ve Teknik ve Yüksek Teknikerler'in bu yasanın kapsamına alınmadığını belirtti.

Daha sonra Teknik Personel Tazminat Yasa Tasarısını eleştiren Genel Başkan Rauf Bekiroğlu bu tasarının Adalet, eşit işe eşit ücret ve emeğin üstünlüğü prensiblerinin bu yasa tasarısında dikkate alınmadığını belirtti.

Sözlerini şöyle tamamladı :

1 — Tekniker ve Yüksek Teknikerler Üretim Mühendisi statüsüne kavuşturulmalıdır.

2 — Teknik Personel Tazminat Yasa Tasarısındaki haksızlıklar giderilmeli geciktirilmeden çıkatırmalıdır.

4 — Teknikerlere yan ödeme kararnamesi ile yapılan haksızlıklar

bu seneki yan ödeme kararnamesinde düzeltilmelidir.

5 — Tüm çalışanlara Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikal Haklar verilmelidir.

Genel Kurul çalışmalarına divan başkanlığını oluşturduktan sonra devam etti. Salonda konuk olarak bulunan Rahmi Kumaş (Trabzon CHP Milletvekili), Mustafa Gazalcı (Denizli CHP Milletvekili ve Yılmaz Alpaslan (Tekirdağ CHP Milletvekili) yaptıkları konuşmalarda Ülkemizin ekonomik ve siyasal durumunu genel hatlarıyla belirttikten sonra Teknikerlerin sorunları üzerine eğileceklerini vaat ettiler.

Genel Kurulun bundan sonraki bölümünde Yönetim ve Denetim Kurullarının çalışma raporları üzerindeki görüşmelerle devam edildi.

Yapılan seçimlerden sonra Yeni TEKDER Yönetim Kurulunun aralarında yaptıkları görev taksimi şöyledir :

Rauf Bekiroğlu (Genel Başkan), Mustafa Baygeldi (Genel Sekreter) Fahri Demirel (Sayman), İsmet Erdoğan (Teşkilatlandırma Sekreteri), Fahir Dalkılıç (Yayın Sekreteri), Metin Aytekin (Mesleki İşler Sekreteri), Abdülkadir Aslan (İstihbarat Sekreetri).

ORMAN ve İNSAN Yönetim Kurulunu kutlar, çalışmalarında başarılar diler.

Derneğimizce Vakıflar Konusunda Çalışmalara Başladı

Geçen sayımızda kuruluşunu duyurduğumuz Ormancılar Yardımlaşma Vakfı ile Ormancı Çocuklarını Okutma Vakfı'na ilişkin olarak Derneğimiz çalışmalara başlamıştır. Yine aynı konuda Orman Mühendisleri Odasınca oluşturulan Yarkurulun daha önce başlayan çalışmaları sürdürdüğü öğrenilmiştir.

Çalışmalar tamamlandığında geniş bir açıklama ile okurlarımızın bilgilerine sunabileceğimizi umuyoruz.

DUYURU

Orman ve İnsan dergisi Derneğimiz üeyelerine ücretsiz olarak gönderilmektedir. Ancak, maddi koşullarımızın elverişsizliği nedeniyle yeteri miktarda çıkaramadığımız için dağıtımında, abone olanlara öncelikle ikinci derecede ise üye aidatını zamanında ödeyenlere göndermek durumunda olduğumuzu duyuruz. Bu koşulları yerine getirdiği halde, dergiyi alamayan üyelerimizin durumu en kısazamanda bildirmelerini, rica ederiz.

"Teknik Personel Tazminat Kanunu" Taslağı

MADDE 1 : Bu kanun; Genel ve Katma Bütçeli Kurumlarda, Kamu İktisadi Teşekkül ve Teşebbüslerinde, İl Özel İdareleri ile Belediyelerde ve bunların kurdukları birlikler ile bunlara bağlı Döner Sermayeli Kuruluşlarda, özel kanunlarla veya özel kanunların verdiği yetkilere dayanılarak kurulan teşekkül, kurum ve fonlarda, Kefalet Sandıklarında, Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde, Emekli Sandığında, Sosyal Sigortalar Kurumunda çalışan ve 657 sayılı Memurları Kanununun değişik 36. maddesindeki Teknik Hizmetler Sınıfına girecek nitelikte olan ve bu kanunda nitelenen personele uygulanır.

Bu kanundan yararlanan Teknik Personele, ayrıca ikramiye ödenmez.

Yukarıdaki fıkra hükmüne giren sözleşmeli, geçici ve işçi statüsünde çalışan personele bu kanun hükümleri uygulanmaz.

MADDE 2 : Birinci maddede belirtilen kurumların; teknik hizmetler, teknik hizmetlerle ilgili genel idare hizmetleri, teknik hizmetlerle ilgili eğitim ve öğretim hizmetleri sınıflarında çalıştırılan,

a) Beş yıl ve daha fazla süreli teknik yüksek öğrenimi bitiren yüksek mühendis ve yüksek mimarlar, aylıklarına ek olarak en yüksek devlet memuru aylığı tutarını geçmemek üzere;

b) Dört yıl süreli teknik yüksek öğrenimi bitiren mühendis ve mimarlara, aylıklarına ek olarak en yüksek devlet memuru aylığı tutarını yüzde seksenini geçmemek üzere;

c) Dört yıl süreli yüksek öğrenimi bitiren jeolog, jeofizikçi, jeomorfolog, fizikçi, kimyager, matematikçi, istatistikçi, elektronikçi, şehir ve bölge plâncısı, biyolog, ve benzeri teknik elemanlara, aylıklarına ek olarak en yüksek devlet memuru aylığı tutarının yüzde yetmişini geçmemek üzere;

aylık meslek tazminatı verilir.

MADDE 3 : Birinci maddede belirtilen kurumların teknik hizmetler sınıfında çalıştırılan,

a) Lise ve dengi okullar üzerine üç yıl süreli teknik öğrenimi bitirenlere, aylıklarına ek olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun belirttiği ikinci derecenin son kademesi aylığının yüzde ellisini geçmemek üzere;

b) Lise ve dengi okullar üzerine iki yıl süreli teknik öğrenimi bitirenlere, aylıklarına ek olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun belirttiği ikinci derecenin son kademesi aylığının yüzde kırkını geçmemek üzere;

aylık meslek tazminatı verilir.

MADDE 4 : Bu kanunun ikinci ve üçüncü maddelerinde belirtilen meslek tazminatları, herbiri için kendi gruplarına ait tazminat tavanının yüzde ellisinden başlar. İlgili personelin tazminatı; geçmiş ve gelecekteki,

mesleği ile ilgili, her üç fiili hizmet yılına kendi gruplarına ait tazminat tavanının % 10'u eklenmek suretiyle tavana yükselir.

MADDE 5 : Bu kanun kapsamında çalışan personele, hizmetin gereği ve mahrumiyeti koşulları dikkate alınmak suretiyle, aylıklarından ve meslek tazminatlarından ayrı olarak, hizmet niteliği tazminatı ve mahrumiyet yeri tazminatı ödenir.

Bu tazminatların her birinin tavanı, hak kazanılabilecek meslek tazminatı tavanını geçmez.

Kimlere, hangi hizmet ve yerlerde çalışanlara ne kadar hizmet niteliği tazminatı ve mahrumiyet yeri tazminatı verileceği hususları ilgili bakanlıkların görşleri alınmak suretiyle Bayındırlık ve Maliye Bakanlıklarının hazırlayacağı bir yönetmelikte belirtilir.

Bu kanuna göre mahrimiyet yeri tazminatı alanlar, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 195. maddesinden yararlanamazlar.

MADDE 6 : Bu kanun kapsamında çalışan personelden işin gereği ve çalışma koşulları nedeniyle, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre saptanan çalışma sürelerinden fazla çalışanlara; bu hizmetleri karşılığı ayrıca ödenecek fazla çalışma tazminatlarının esasları, şekilleri ve miktarları, 5. maddede sözü geçen yönetmelikte belirtilir.

MADDE 7 : Emekli aylığına esas olmak üzere, emeklilik muktesebi 1. derecenin 4. kademesine gelmiş olanların aylıklarından kesilmekte olan emekli keseneğine ek olarak; bu kanuna göre alacakları tazminatların, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 43. maddesinde belirtilen en yüksek ek gösterge karşılığı tutarından emeklilik keseneği kesilri.

Ek göstergeli kadrolarda mükerrer kesinti yapılmaz.

MADDE 8 : Bu kanuna göre ödenen tazminatlar, 1897 sayılı kanunla değişik 657 sayılı kanunun 146. maddesine tabi değildir.

MADDE 9 : Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10 : Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN İLERİ !

Orman Bakanlığı'nın Tasarıda İstediği Değişiklikler

Orman Bakanlığı, «Teknik Personel Tazminat Kanunu» taslağı ve gerekçesini tetkik ederek vardığı sonucu Bayındırlık Bakanlığına bir yazı ile bildirdi.

Bakanlığın, öngördüğü tasarının değişik şeklini aşağıda okuyucularımızın bilgilerine sunuyoruz.

Madde 1 : Aynen bırakılması.

Madde 2 : a) Dört yıl ve daha fazla süreli teknik yüksek öğrenimi bitirmek suretiyle yasal olarak yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ünvanını taşımağa hak kazanmış bulunan teknik elemanlara aylıklarına ek olarak en yüksek devlet memuru aylığı tutarını geçmemek üzere.

b) İkinci maddenin c fıkrasının b fıkrası olarak aynen bırakılması.

Madde 3 : a) Birinci maddede belirtilen kurumların teknik hizmetler sınıfında çalıştırılan;

a) Lise ve dengi okullar üzerine bir, iki ve üç yıl süreli teknik öğrenimi bitirenlere, aylıklarına ek olarak 657 sayılı devlet memurları kanunun belirttiği ikinci derecenin son kademesi aylığının % 50 sini geçmemek üzere.

b) Orta öğreniminden sonra 3 yıldan az olmamak üzere lise ve dengi okullarda teknik öğrenim gören personele 657 sayılı Devlet Memurları Kanunun belirttiği üçüncü derecenin son kademesi, aylığının % 50 sini geçmemek üzere,

Aylık meslek tazminatı verilir.

Madde 4 : a) Yüksek mühendis ve yüksek mimarlara ilk hizmete başladıklarında verilecek mesleki tazminat;

Bu kanunun 2. maddesinin a fıkrasında belirtilen tavanın % 60 dan başlar,

b) Mühendis ve mimarlara ilk hizmete başladıklarında verilecek mesleki tazminat,

Bu kanunun 2. maddesinin a fıkrasında belirtilen tavanın % 50 den başlar.

c) Bu kanunun 2. maddesinin b fıkrasında belirlenen teknik personele ilk hizmete başladıklarında verilecek mesleki tazminat;

Aynı fıkrada sözü edilen tavanın % 50'den başlar.

ç) Bu kanunun 3 maddesinin a fıkrasında belirlenen teknik personele ilk hizmete başladıklarında verilecek mesleki tazminat;

Aynı fıkrada sözü edilen tavanın;

Lise üzeri 3 yıl teknik öğrenim yapmış olanlar için % 60'dan

Lise üzeri 2 yıl teknik öğrenim yapmış olanlar i;in % 50'den

Lise üzeri 1 yıl teknik öğrenim yapmış olanlar için % 40'dan başlar.

d) Bu kanunun 3. maddesinin b fıkrasında belirlenen teknik personele verilecek mesleki tazminat,

Aynı fıkrada sözü edilen tavanın % 50'den başlar.

e) Yukarıdaki fıkralarda teknik personele ilk hizmete başlarken verilen mesleki tazminata; meslekleri ile ilgili olarak görecekleri her üç fiili hizmet yılı sonunda kendi gruplarına ait mesleki tazminat tavanının % 10'u ilave olunur.

f) Bu maddenin a, b, c, ç, dfıkralarında belirlenen teknik personelden geçmişte fiilen teknik hizmetlerde çalışmış olanlara verilecek mesleki tazminat;

Geçmişte meslekleri ile ilgili olarak gördükleri her üç fiili hizmet yılı için kendi gruplarına ait tavanın % 10'u ilave edilmek suretiyle hesap edilir.

Madde 5 : Aynen bırakılması.

Madde 6 : Bu maddedeki «fazla çalışanlar» ibaresinden sonra «nöbet tutanlar», «acil olaylara gidenler» ibarelerinin eklenmesini.

Taslağın yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu maddelerinin aynen muhafazası istenmiştir.

«YİNE BEN GELECEĞİM»

Devlet Memuru olan bir kimsenin isteği dışında başka bir yere tayin olup giderken söyleyebileceği en anlamlı sözlerden biridir. bu «Gidiyorum ama, yerime başka kimse tayin edemiyecekler ve yine ben geleceğim» Doğrusu bu sözleri söyleyebilme ve aradan bir seneden fazla zaman geçmiş olmasına rağmen «o etkili göreve kimsenin tayinin yapılmamış olması» uygulayabilmesinin verdiği gücün nereden kaynaklandığı merak konusu.

1978 Yılının sonlarına doğru Aydın Fidanlık Mühendisliği görevini yürütmekte olan MC'cilerden Nurettin İyicioğlu (Or. Müh. Mua.) başka bir yere atanıyor. Tayin olup giderken söylediği sözleri duyan pek çok Ardından A.G.M. Muğla Başmüdürlüğü teknik bakımdan gerek olmadığı gerekçesi ile sözkonusu göreve bir atama yapılmamasını A.G.M. ne yazıyor.

Sonuç ne mi olmuş? Aydın gibi yangın bölgesinin ortasındaki ve her zaman fidana ihtiyaç duyulabilecek üretim yeri Aydın Fidanlık Mühendisliği görevi o günden bugüne Teknik gerekçelerle boş tutuluyor ve tutulacağa da benziyor. Sanırız 3. MC kuruluncaya dek.

Bize söylendiğine göre, tüm bu olup bitenlerden ve çevrilen dolaplardan Ağaçlandırma ve Erezyon Kontrolu Genel Müdürü Sayın Yusuf Vurma'nın bilgisi olmadığı yolunda.

15 - 16 HAZİRAN MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYOR

1970 Yılında Meclislere sunulan yasa tasarısı ile, Türkiye İşçi Sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinde önemli bir araç olan 274 - 275 sayılı Grev ve Sendikalar yasasınla değişiklik yapılmak isteniyordu.

Yeni yasa esas olarak DİSK'in ve onunla birlikte işçi sınıfının örgütlenmesini hedef alıyor getirdiği tedbirlerle DİSK'i yok etmeye çalışıyordu. Ancak gelen tedbirler sadece bunlar değildi. İşçilerin grev hakkı da önemli ölçüde geriletilmeye çalışıyordu.

İşçiler yeni yasa tasarısının neler getirdiğini kısa zamanda gördüler ve 3 Haziran günü DİSK Yönetim Kurulu Direniş Hakkı'nın Korunması için bir komite kurdu. 14 Haziran günü işçi temsilcileri DİSK'in önderliğinde bir toplantı yaptılar. 15 Haziran'da ise direniş başladı. İlk gün 70 bine yakın işçi fabrikalarda şalterleri indirdiler ve sokağa çıktılar. İlk günkü gösterilere TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalara üye bir çok fabrikanın işçileri de katıldı. Polis ve Jandarma direnişe katılan işçilere engel olmak istedi.

16 Haziran günü direnişin boyutları daha da genişledi. Dört koldan başlayan yürüyüşlere yaklaşık 200.000 işçi katıldı.

16 Haziran akşamı İştanbul ve çevresinde sıkıyönetim ilan edildi.

Reformist sendika liderlerinin her zaman olduğu gibi burjuvazi ile uzlaşma yoluna gitmeleri işçi sınıfının bu haklı mücadelesinde en dikkat çekici unsurdur.

15-16 Haziran direnişiyle ilgili olarak bir çok işçi tutuklandı, bir kısmı işlerinden oldu. Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram hayatlarını yitirdiler.

Ancak, işçi sınıfı bir mevzi daha GENEL GREV HAKKINI» kazanmıştı. Böylelikle işçi sınıfının örgütlü gücü sayesinde Türkiye'de İşçi Sınıfı tarihine önemli bir sayfa açmıştır.

15-16 Haziran, Mücadelemize ışık tutacaktır.

Yaşasın, Tüm Çalışanların Haklı Mücadelesi

BASINDAN SEÇME BAŞLIKLAR

Başbakan Bülent Ecevit : «Tünelin ucunda ışık göründü»

Süleyman Demirel : «Paramız paçavraya çevrildi»

Başbakan Bülent Ecevit : «Batılı dostlar yardım değil yarar peşinde»

Başkan Carter : «Bu gidişle Türkiye'yi elden kaçırabiliriz»

Orman Bakanı Vecdi İlhan : «Orman Bakanlığı kabuk değiştirdi»

«Turist avcıdan domuz başına 50 dolar av parası alınacak»

«Orman Bakanlığı ağaçkesme ve satma bakanlığı olmaktan çıkıyor»

«Ormanlarımızın geniş olanaklarından, bırakınız Orman Bakanlığını yalnızca küçük bir zümre yararlanmış bugüne değin»

«Yeterli önlem alınmazsa 1982'de ağaç hammaddesi açığı Türkiye'de korkutucu boyutlara varacak»

«Taşkesti gerçek yanıt oldu. Bence Sayın Demirel'in sözü havada kaldı.»

Cumhuriyet Gazetesi : «Türkiye'nin petrol harcamaları ayda 180 milyon'dan 250 milyon dolara çıktı»

Günaydın Gazetesi : «Beyazıt'taki kahvede yanlışlıkla ülkücülerin kendi bombaları patlamış»

Hürriyet Gazetesi : «Heybetli, kaçmak için 1.5 milyon lira harcamış»

Cumhuriyet Gazetesi : «250 Bin kişinin öldürülmesinde görev almış 4 nazi, bir Batı Alman Mahkemesince beraat ettirildi.»

DİSK raporu : «1978'de 37 bin 405 işçinin işine son verildi»

CHP Yönetim Kurulu : «CHP'liler 1 Mayıs'a katılmasın»

Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi : «Tüm engellemelere karşın 141 - 142 kaldırılacaktır.»

Cumhuriyet Gazetesi : «Bir dolar 47.10 Tl. oldu. IMF ile anlaşma kesinleşti.»

«Cumhuriyet tarihinin 5. büyük devalüasyonu gerçekleştı.»

«Ecevit; Türkiye'nin olanaklarına güvenerek bu yükün altına girdik.»

Milliyet Gazetesi : «Nükleer Tehlike size de geliyor» (dizi yazı)

Milliyet Gazetesi : «İstanbul'da 8 yıldır ilk defa sokağa çıkma yasağı kondu»

İki CHP Milletvekili : «AP'liler transfer için bize ağırlığımızca altın teklif ettiler.»

Günaydın Gazetesi : «Piyasaya göre, birinin değeri 31 milyon ötekinin ise 37 milyon lira ediyor»

Türkiye'de Orman İşçiliği ve Sorunları

Milli Prodüktivite Merkezi, geçtiğimiz ay içinde ormancılığın değerli araştırıcısı ve yazarı Yücel Çağlar'ın (1) «Türkiye'de orman işçiliği ve sorunları» adlı bitabını yayınladı.

Sayın Çağlar'ı özellikle «öz türkçe»yi çok iyi bir şekilde kullanma yeteneğine sahip olduğundan dolayı kutluyoruz. Kitabın «orman işçiliğinin tanımı, çeşitleri ve işkolları, ...» başlığı altında yazılanlardan birkısmını yazarının izniyle ilginç gördüğümüz için aktarmak istiyoruz.

«Türkiye'de orman işçiliğinin kökenleri oldukça eskilere inmektedir. Söz gelimi, ormanlardan yararlanma biçimine türel bir nitelik kazandırılmasına ilişkin ilk girişimlerin sürdürüldüğü 19. yüzyıl başlarını, orman işçiliği olgusuna bir başlangıç saymak olanaklıdır. Bu döneme ilişkin belgeler, orman işçilerinin, çok güç koşullar altında çalıştırıldıklarını ortaya koymaktadır. Ormancılık kesiminde «tahtacılar» olarak anılan ve tarihsel kökeni Türklerin Orta Asya'dan Anadolu'ya göç etmesine değin inen yarı göçebe bir topluluk, ülkemizde, orman işçilerinin, bir bakıma, ataları olarak sayılmaktadır.

Öyle ki, 16. yüzyıla ilişkin belgelerden anlaşıldığına göre, bu kitle Saray'ın buyruğuyla, zaman zaman imparatorluk tersanelerinde, gemi yapımlarında, çalıştırılmışlardır. 1914 tarihli bir belgede «tahtacılar» şöyle tanımlanmaktadır :

Gerçekte, bunlar, kereste yapımından başka geçimleri için gerek hiçbir zanaatları bulunmadığından, çeşitli biçimlerde balta ve el bıçkısıyla işledikleri türlü keresteleri şehirlerde tecimcilere satarlar. İskenderiye'ye yapılan dış satımın önemli bir kesimini bunlar sağlarlar. Tahtacılar, genellikle, her kasaba ve şehirde mütegallibeden birisine öteden beri borçlu olup, yiyecek, her türlü giyecek ve öteki gereksinimlerini ülkenin vurguncusu olan bu kişilerden alırlar. Karşılığında onun hesabına ömür boyu çalışmak durumunda kalırlar. (25, s : 269)

1940'lara değin, ormanlarda ağaç kesme ve tomruklama yanında, ellerindeki ilkel bıçkıyla kereste de yapan tahtacılar, üstlendikleri işi, tüm aile bireyleriyle birlikte yaparlar ve ormanlarda yaşarlarmış. Tahtacılar, gerçekte, bölgesel bir gerçekliktir. Ülkenin her yanında varlığından söz edilemez. Batı, Güneybatı ve Güney yörelerinde orman işlerinin büyük bir kesimi, tahtacılar tarafından gerçekleştirilirken, ülkenin öteki yörelerinde, orman işçiliği yapanlar, hemen hemen tümüyle çevredeki köylerde yaşayan orman köylüleridir.

Tahtacılar denli yetkin birer orman işçisi olmayan bu kitleler, çoğunluk, sahip oldukları toprak ve hayvanlarla ilgili uğraşlarından boş kalan zamanlarında orman işçiliği yapmaktadır. 1956'da çıkarılan 6831 sayılı Orman Yasasının 40. maddesiyle, Orman işlerinin öncelikle; işyerindeki ya da çevresindeki orman işlerinde çalışan köylülere gördürülmesi ilkesinin getirilmesi ve yine aynı yasayla orman köylüsü kökenli işçilere kimi haklar tanınmış olması, bugün, tüm orman işlerinin orman köylülerince yapılmasını yaygınlaştırmıştır.»

İyi bir araştırma ve gözlem sonucu hazırlanmış yapıtın sonuç bölümünde şöyle denilmektedir :

Orman işçiliği, ormancılık kesimi çalışanları dışında genellikle tanınan ve bilinen bir olgu değildir. Çalışma içinde sıralanan nedenlerle sendikal haklardan da yoksun bu kitlenin, doğal olarak çeşitli sorunları su yüzüne çıkarılamamaktadır. Kimi yıllarda sayıları 200.000'i bulan orman işçileri Uluslararası Çalıma Örgütü'nün «ağır iş»ten saydığı işçiliği yaparken, hiçbir toplumsal güvenlik hakkına sahip değildir. Beslenme ve barınma durumları, ortalama koşullarının çok altında bir düzeydedir.

Araç - gereç donamı da yetersiz olan işçilerin tümüne yakın bir kesimi bu işin gerektirdiği ön eğitimden geçirilmemiş olduğundan, iş kazalarıyla karşılaşması olasılığı oldukça yüksektir ve genellikle ölüm ya da ağır yaralanmalarla sonuçlanmaktadır. Bu gerçeklikler karşısında işveren konumundaki Devlet Orman İşletmelerince, Orman işçilerinin çalışma ve işyeri koşullarına ilişkin türel düzenlemelerin yeniden ele alınması gerekmektedir. Öte yandan, günümüze değin tasarlandığı gibi, orman işçilerini de kapsamına alacak bir iş yasasının, öteki tarım işçileriyle birlikte ele alınması ve gerçekleşmesi durumunda sözü edilen kitlenin sorunlarının pek azı çözümlenebilecektir. Bu nedenle, orman işçiliğinin tüm koşulları gözönünde bulundurularak ayrı bir Orman-İş yasasının çıkarılması daha uygun olacaktır. Ek olarak, kesme-tomruklama ve taşıma işlerinde çalışan işçilere uygulanmakta olan vahidi fiyat ücret dizgesinin de yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir.

(1) MPM, Tarım Şubesi
Or. Yük. Müh.

ANAYASA'mızdan :

Madde 12 — Herkes, dil ırk, cinsiyet siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Madde 37 — Devlet, toprağın, verimli olarak i şletilmesini gerçekleştirmek için topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amaçlarıyla gereken tedbirleri alır. Kanun, bu amaçlarla, değişik tarım bölgelerine ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştırır.

Toprak dağıtımı ormanların küçülmesi veya diğer toprak servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz.

Madde 42 — Çalışma herkesin hakkı ve ödevidir. Devlet, çalışanların insanca yaşamasını ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için, sosyal iktisadi ve malî tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmayı destekler; işsizliği önleyici tedbirleri alır. Angarya yasaktır.

....

